

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2011 r. — Masottina przeciwko OHIM — Bodegas Cooperativas de Alicante (CA' MARINA)

(Sprawa T-393/11)

(2011/C 282/68)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Masottina SpA [Conegliano (TV), Włochy] (przedstawiciel: adwokat N. Schaeffer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Bodegas Cooperativas de Alicante, działająca jako Coop. V. BOCOPA (Alicante, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 maja 2011 r. w sprawie R 518/2010-1 oraz uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 2 lutego 2010 r.;
- oddalenie sprzeciwu wniesionego przez Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA, w którym sprzeciwiła się ona rejestracji znaku towarowego „CA' MARINA” i dopuszczenie do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 6375216 na rzecz Masottina SpA;
- zasądzenie od Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „CA' MARINA” dla towarów z klasy 33 — zgłoszenie nr 6375216

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy nr 1796374 „MARINA ALTA” dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie zgłoszenia dla wszystkich towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na błędne zastosowanie tego artykułu przez Izbę Odwoławczą: a) w odniesieniu do braku, a przynajmniej niewystarczającego określenia i wyróżnienia znaku towarowego „MARINA ALTA”, b) w zakresie braku istnienia jakiegokolwiek prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku rozpatrywanych oznaczeń oraz c) w zakresie braku stwierdzenia, że w tym wypadku nie występuje identyczność towarów, kanałów dystrybucji i właściwego kręgu odbiorców.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2011 r. — Elti przeciwko Przedstawicielstwu Unii Europejskiej w Czarnogórze

(Sprawa T-395/11)

(2011/C 282/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Elti d.o.o. (Gornja Radgona, Republika Słowenii) (przedstawiciel: adwokat N. Zidar Klemenčič)

Strona pozwana: Unia Europejska, reprezentowana przez Przedstawicielstwo Unii Europejskiej w Czarnogórze

Żądania

- stwierdzenie, że pozwana naruszyła art. 2 i art. 30 ust. 3 dyrektywy 2004/18/WE (!);
- unieważnienie procedury negocjacyjnej przeprowadzonej w ramach postępowania przetargowego „Wsparcie na rzecz digitalizacji czarnogórskiego systemu publicznego nadawania — Dostawa sprzętu, Czarnogóra” (sygnatura EuropaAid/129435/C/SUP/ME-NP) (Dz.U. 2010/S 178-270613), ponieważ skarżącej nie zapewniono równego traktowania a zatem nie mogła ona poprawić ani wyjaśnić swej oferty;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie udzielenia zamówienia w ww. postępowania przetargowego;
- na wypadek gdyby umowa została już zawarta stwierdzenie jej nieważności;
- tytułem żądania ewentualnego, w razie wykonania zamówienia w okresie rozpatrywania sprawy przez Sąd lub gdyby stwierdzenie nieważności decyzji było już niemożliwe, stwierdzenie, że pozwana naruszyła art. 2 i art. 30 ust. 3 dyrektywy 2004/18/WE i zasądzenie od pozwanej zapłaty odszkodowania w wysokości 172 541,56 EUR tytułem odszkodowania za szkody wyrządzone skarżącej w związku z tym postępowaniem; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

1) Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że pozwana naruszyła art. 2 i art. 30 ust. 3 dyrektywy 2004/18/WE, w zakresie, w jakim:

- informacje dotyczące złożenia oferty nie zostały udostępnione wszystkim uczestnikom procedury udzielania zamówień publicznych w ten sam sposób i nie były tej samej jakości;
- wybrany oferent otrzymał informacje w sposób dyskryminacyjny, co dało przewagę, ponieważ mógł poprawić swą ofertę; oraz
- procedura negocjacyjna została przeprowadzona w taki sposób, że pozwana wywarła wpływ na wynik procedury żądając dodatkowych informacji lub wyjaśnień tylko od niektórych uczestników, naruszając tym samym zasadę niedyskryminacji i jawności.

(¹) Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych za roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2011 r. — Symfilios przeciwko FRA

(Sprawa T-397/11)

(2011/C 282/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Symfilios (Nikozja, Republika Cypru) (przedstawiciel: L. Christodoulou, adwokat)

Strona pozwana: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z dnia 23 maja 2011 r. o przyznaniu pierwszej umowy ramowej w przetargu F/SE/10/03 — część 12 Cypr spółce First Elements, a drugiej umowy ramowej — spółce Symfilios;
- obciążenie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi jeden główny zarzut, w ramach którego twierdzi, że agencja nie uzasadniła swej decyzji.

Skarżąca kwestionuje ponadto istotę oceny ofert przetargowych, twierdząc, że była ona arbitralna, nierozsądna i bezprawna.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2011 r. — Banco Santander y Santusa przeciwko Komisji

(Sprawa T-399/11)

(2011/C 282/71)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco Santander, SA (Santander, Hiszpania), Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro i R. Calvo Salinero i M. Muñoz de Juan, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- dopuszczenie i uwzględnienie argumentów przemawiających za stwierdzeniem nieważności przedstawionych w niniejszej skardze i w konsekwencji stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji, który kwalifikuje art. 12 ust. 5 TRLIS [hiszpańskiej ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych] jako pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji w zakresie, w jakim stwierdza ona, że art. 12 ust. 5 TRLIS zawiera elementy pomocy państwa, wówczas gdy stosowany jest do nabycia większościowych udziałów;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 4 w zakresie, w jakim Komisja nakazuje w nim zastosowanie odzyskania pomocy w odniesieniu do transakcji zawartych przed opublikowaniem w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ostatecznej wersji decyzji, której dotyczy niniejsza skarga (Dz.U. UE z 21.5.2011);
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 a w dalszej kolejności art. 4 w zakresie, w jakim odnosi się on do transakcji przeprowadzonych w Meksyku, Stanach Zjednoczonych i w Brazylii oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji C(2010) 9566 z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi trzy zarzuty.